Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

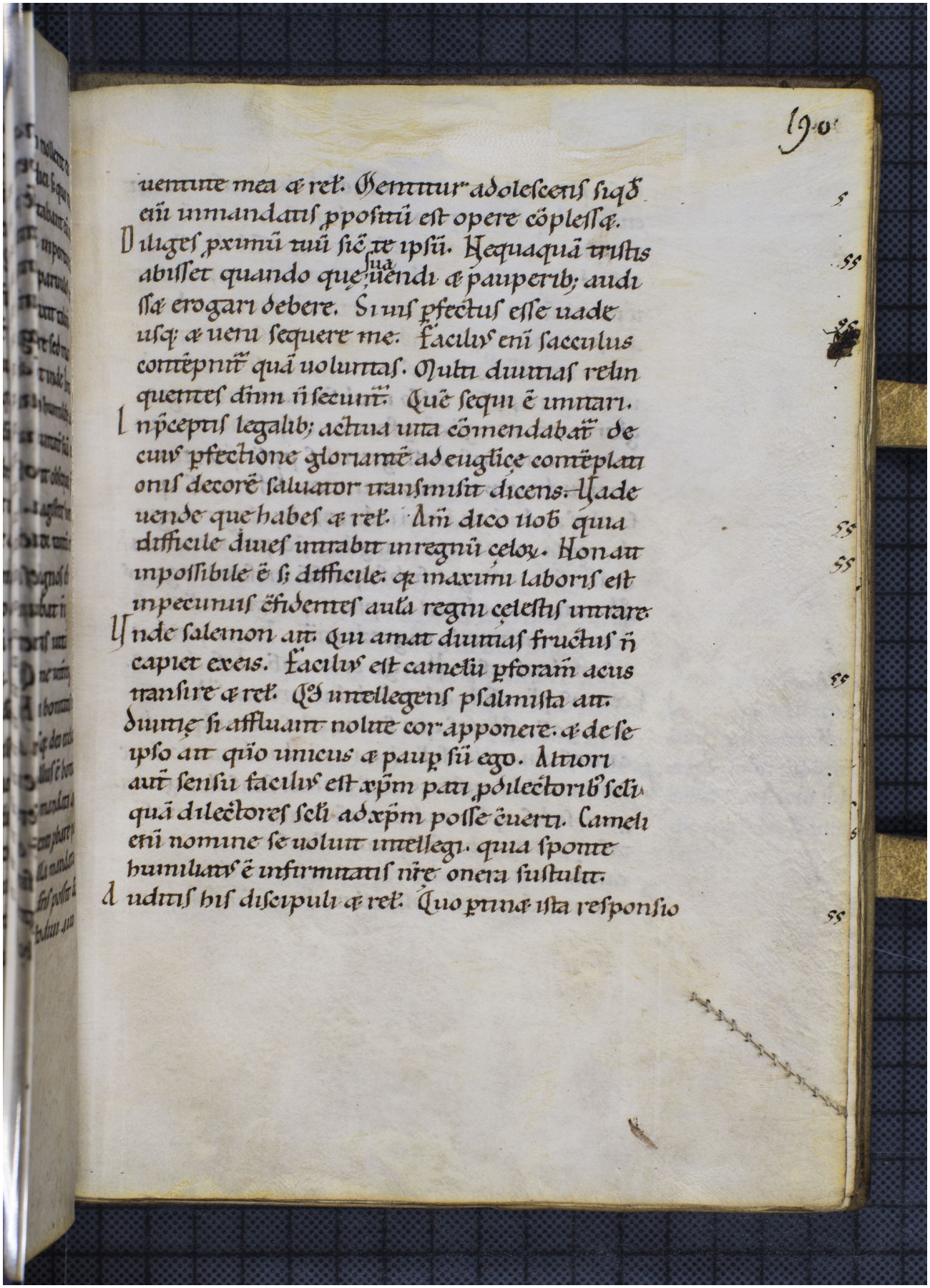

190

uentute mea & ret. Gentitur adolescens siqd
eñ uimandatis ppositū est opere cōplessa.
Diliges pximū tuū sicūt te ipsū. Hequaquā tristis
abisset quando que sua uendi & pauperib; audi
ssa erogari debere. Si uis pfectus esse uade
usq; & ueni sequere me. Facilius enī saeculus
contēpnit quā uoluntas. Multi diuitias relin
quentes dñm ñ secunt. Quē sequi ē imitari.
In pceptis legalib; actiua uita cōmendabat de
cuius pfectione gloriamē ad euglicē contēplati
onis decorē saluator transmisit dicens. Vade
uende que habes & ret. Amē dico uob quia
difficile diues intrabit in regnū celoy. Non aut
inpossibile ē si difficile. qr maximi laboris est
inpecuniis ēfidentes aula regni celestis intrare.
Vnde salomon ait. Qui amat diuitias fructus ñ
capiet exeis. Facilius est camelū pforam acus
transire & ret. Qd intellegens psalmista ait.
diuitie si affluant nolite cor apponere. & de se
ipso ait quō inicus & paup sū ego. Altiori
aut sensu facilius est xpm pati poilectorib seli
quā dilectores seli ad xpm posse euenti. Camelī
enī nomine se uolunt intellegi. quia sponte
humiliatus ē infirmitatis nre onera sustulit.
Auditis his discipuli & ret. Quo prima ista responsio